

1984 m. ekspedicijos ATASKAITA (Vad. Algis Gudelis)

Pagrindinis ekspedicijos rezultatas – naujos lietuviškos viršūnės:

1. Viršūnės pavadinimas-Lituanikos v.

Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris

6004 m

Viršūnė pavadinta lėktuvo, kuriuo Lietuvos lakūnai Darius ir Girėnas 1933m.perskrido Atlantą, vardu

1984m.rugpiūčio 5d. Pirmajkopimas

Įkopimo maršrutas: nuo ledyno Čondžirav, šiaurine ketera. 4B sunkumo kategorija.

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – 400m

aukščių skirtumas – 400m

vidutinis įkopimo statusas – 70 laipsnių

Įkalta kablių: uolų kablių ir kaiščių – 21

ledo kablių - 22

Nakvynių skaičius – viena, ant perėjos 5750m

Įkopimo dienų skaičius – dvi

Išėjimas iš bazinės stovyklos: rugpiūčio 4d. 15val.

Ant viršūnės: rugpiūčio 5d.16val.

Sugrįžimas į bazinę stovyklą: rugpiūčio 6d.20val.

Pirmojo įkopimo dalyviai – komanda “Politechnika”:

Bronius Varsackis 1958, vadovas

Stanislovas Navickas 1951, dalyvis

Judita Burokaitė 1960, dalyvė

Rimvydas Simutis 1953, dalyvis

Įkopimo aprašymas:

Iš bazinės stovyklos prie Vnukuto ir Čondžirav upių santakos kelias prie stovyklavietės link viršūnės eina dešiniuoju upės Čondžirav krantu link 5750m aukščio perėjos. Maršrutas prasideda nuo Čondžirav ledyno.

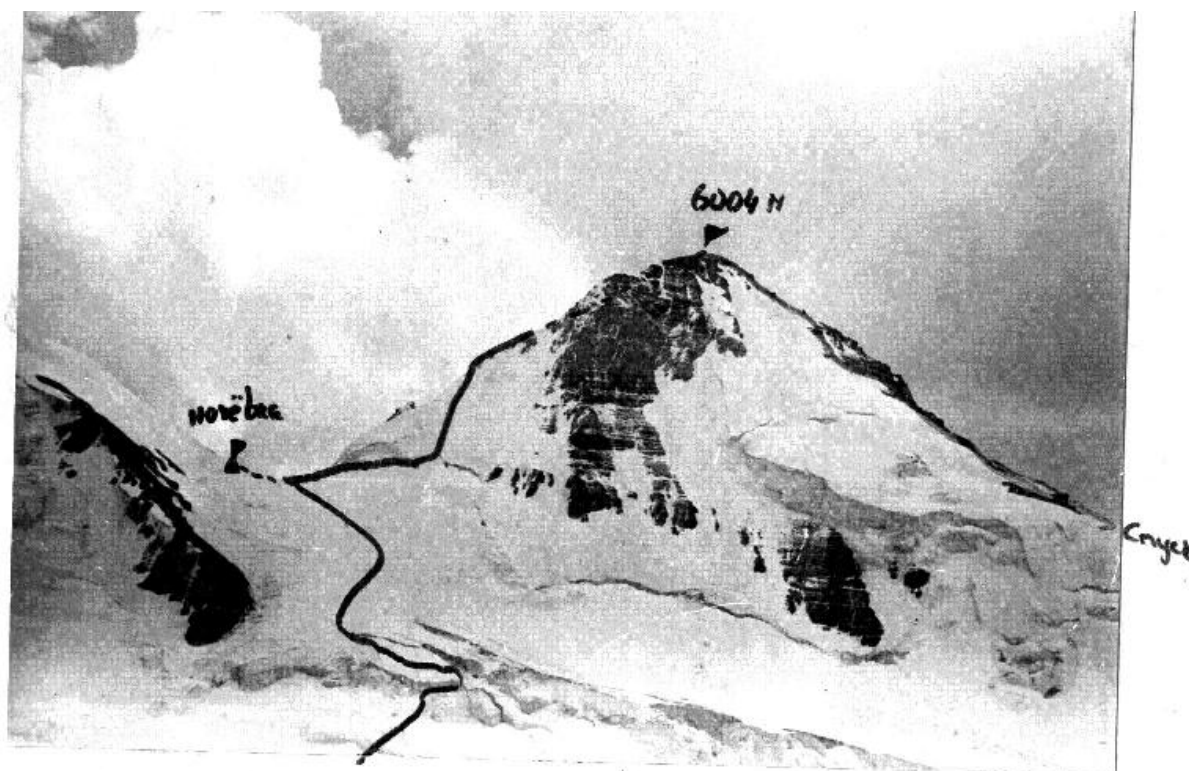
Pirmoje pakilimo į perėją dalyje yra pavojingi ledo plyšiai/ledokritis. Ledokritis apeinamas iš kairės į dešinę link 5750m perėjos. Šiek tiek aukščiau, uolų salelėje, rekomenduojama nakvynė. Nuo bazinės stovyklos iki nakvynės – 6 valandos.

Toliau maršrutas eina traversu snieguotu 50 laipsnių statumo šlaitu 150m. į dešinę. Priename 7 m. ledo sienelę, bergšrundas. Praėjus ledo sienelę, išėjimas ant 50 laipsnių sniego-ledo šlaito, kuris tęsiasi 200m ir išveda ant suirusių uolų, /15m, IV sunkumo kategorijos/. Toliau eiti prie ryžos spalvos uolų piršto (žandarmono), kuris apeinamas iš kairės per uolų lentynėles /25m, IV+ sunkumo kategorijos, 70 laipsnių statumo/. Toliau išėjimas į apledėjusias uolų lentynėles vidiniame kampe. Vidinis kampas /40m, 70 laipsnių statumo, V sunkumo kategorijos/ praeinamas uolų lentynėlėmis. Po vidinio kampo prasideda uolų lentynėlės / 40m, 50 laipsnių statumo, III+ sunkumo kategorija/. Toliau praėjimas lentynėlėmis prie neryškiai išreikšto vidinio kampo / 40m, 75 laipsnių statumo, V sunkumo kategorija/. Po jų praėjimas prie sienelės su plyšiais / 40m, 75 laipsnių statumo, V sunkumo kategorija/. Praėjus sienelę, prasideda išėjimas į keterą prieš viršūnę. Ketera / 120m, 30 laipsnių statumo, III sunkumo kategorija/ eiti link sniego kupolo prieš viršūnę /15m, 30 laipsnių statumo, II sunkumo kategorija/. Praėjimas kupolu į 6004m aukščio viršūnę.

Kontrolinis turas yra uolų salelėje, šiek tiek žemiau viršūnės.

Saugojimo būdai: sniego-ledo dalyje per ledkirčius, uolų dalyse – uolų kabliai ir kaiščiai. Viso panaudota 22 ledo kabliai ir 21 uolų kabliai ir kaiščiai.

Nusileidimas per nesudėtingą apie 3A sunkumo kategorijos keterą į vakarus nuo viršūnės. Visas maršrutas iki bazinės stovyklos tęsiasi 10 valandų.

2. Viršūnės pavadinimas - Vytauto v.

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris

Aukštis – 5586m

Viršūnės pavadinimo kilmės istorinės aplinkybės, žinios apie pavadinimą – viršūnė pavadinta Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Vytauto vardu

Pirmojo įkopimo data – 1984 08 16d. 14val.

Įkopimo maršrutas: Pietryčių šlaitu (rebro), 3B sunkumo kategorija

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – 1200m

aukščių skirtumas – 580m

vidutinis įkopimo statusas – 45-50 laipsnių

Įkalta kablių: ledo – 15

Įkopimo dienų skaičius – 1

Įkopimo valandų skaičius – 7

Laikas: išėjimo iš bazinės stovyklos -1984 08 15d.

įkopimo į viršūnę – 1984 08 16d.

sugrįžimo į bazinę stovyklą – 1984 08 16d.

Pirmojo įkopimo dalyviai:

Eugenijus Klikūnas 1960, vadovas

Įkopimo aprašymas:

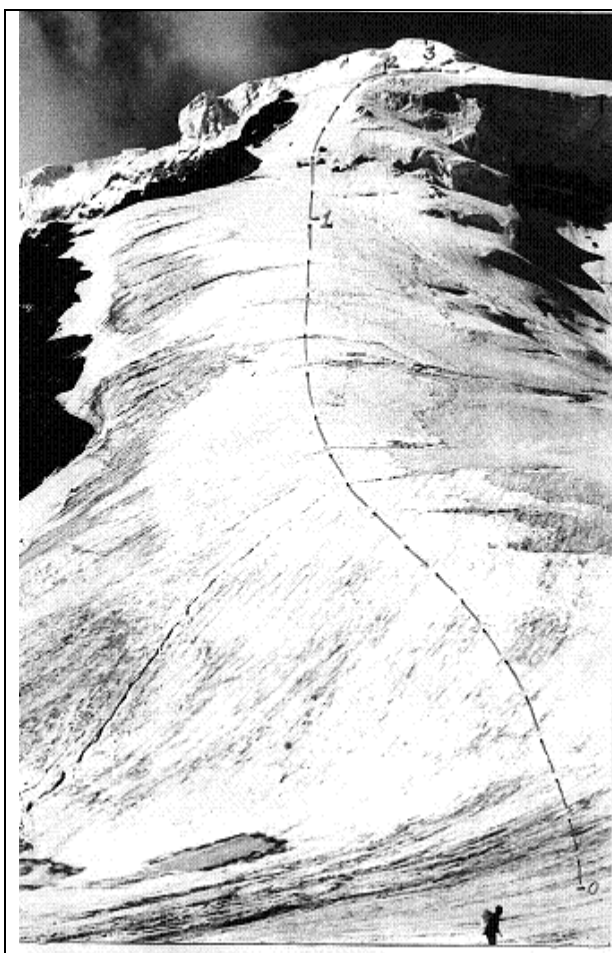
Iš bazinės stovyklos prie Vnukoto ir Čondžirav upių santakos iki nakvynės vietos reikia eiti 3-3,5val. kalnų taku. Nuo nakvynės vietos iki maršruto pradžios – 2-2,5val. kelio. Pirmiausia reikia pakilti ant didelio moreninio šlaito, kuris veda link ledyno. Po to eiti ledyno viduriu prie Pietryčių šlaito pradžios. Ledynas – atviras, be ledo plyšių. Reikia eiti šlaito viduriu, nes kairėje pusėje – stačios uolos, o dešinėje – yra ledo plyšių.

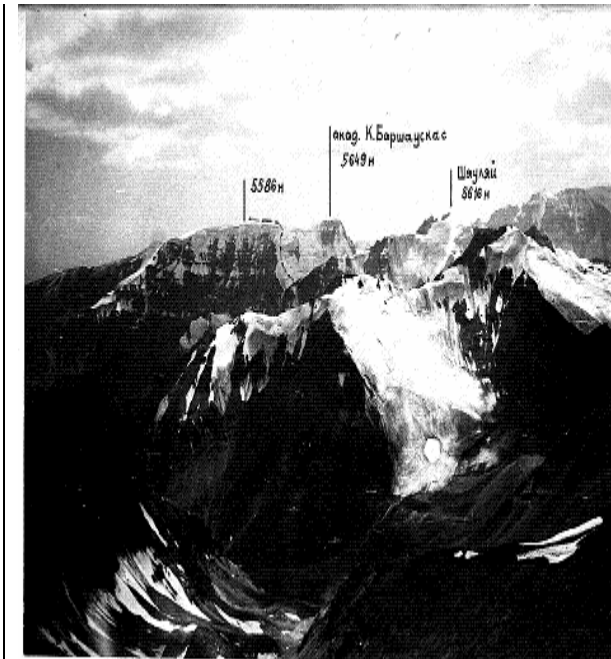
Pirmąją šlaito dalį kerta pusės metro bergšrundas. Šios dalies statumas – 45-50 laipsnių. Visą šią maršruto dalį reikia eiti ant priekinių „kačių dantų“. Šlaitas – ledinis. Saugai reikia naudoti ledo kablius.

Antrosios šlaito dalies pradžioje yra didelis ledo plyšys, kurį reikia apeiti iš kairės pusės per sniego tiltą. Toliau eiti 30 laipsnių statumo sniego šlaitu į dešinę ir aukštyn, kur matosi išėjimas į viršūnę tarp didelio sniego karnyzo kairėje pusėje ir ledo plyšio dešinėje pusėje.

Viršūnė – tai didelis sniego plato: 300m pločio ir apie 2km ilgio. Aukščiausia plato vieta yra maždaug viduryje, nelabai ryškiai išreikšta. Ji yra maždaug 1km atstumu nuo pakilimo vietos ant plato. Pakilimui nuo ledyno iki viršūnės reikės sugaišti 4 vaandas.

Nusileidimas – pakilimo keliu.

3. Viršūnės pavadinimas – KPI (Kauno Politechnikos Institutas)

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris

Aukštis – 5879m

Viršūnės pavadinimo kilmės istorinės aplinkybės, žinios apie pavadinimą – Viršūnė pavadinta Kauno politechnikos instituto vardu

Pirmojo įkopimo data - 1984 08 06d.

Įkopimo maršrutas: Vakarų kontrforsu, 2B sunkumo kategorija

Įkopimo charakteristika:

Maršruto ilgis – 2200m

Aukščių skirtumas – 780m

Vidutinis įkopimo statumas – 30 laipsnių

Įkalta kablių: ledo – 6

Įkopimo dienų skaičius – 1

Įkopimo valandų skaičius – 5

Laikas: išėjimo iš bazinės stovyklos – 1984 08 05d.

įkopimo į viršūnę – 1984 08 06d.

sugrįžimo į bazinę stovyklą – 1984 08 06d.

Pirmojo įkopimo dalyviai:

Jūratė Bajorienė 1955, vadovas

Stasys Navickas 1951, dalyvis

Audrius Bloškys 1959, dalyvis

Olegas Ūsikas dalyvis

Įkopimo aprašymas

Iš bazinės stovyklos, kuri yra Vnukoto ir Čondžirav upių santakoje, reikia eiti link viršūnės dešiniuoju Čondžirav upės krantu. Nuo bazinės stovyklos iki Čondžirav ledyno – 3,5 val. Toliau eiti ledynu iki šoninės morenos apie 2,5 val. Nuo bazinės stovyklos iki nakvynių vietos apie 6 val. kelio.

Iš nakvynių vietos link viršūnės reikia eiti ledynu Rygos perėjos (5650m) link. Ledyno viduryje – pavojingi ledo plyšiai. Ledokritis apeinamas iš kairės į dešinę. Ledynu reikia eiti su “katėmis”.

Praėjus ledokritį, pasukti į kairę uolų link. Prieš išeinant nuo ledyno link uolų yra nukreipiantysis turas. Toliau eiti per sudūlėjusiais uolas 800-1000m ir išeiti prie 10m uolų sienelės. Sienelę reikia įveikti vidiniu kampu (5-6m). Toliau per sudūlėjusias uolas prieiti kontrolinį turą. Nuo kontrolinio turo eiti link sniego šlaito. Praėjus 40m sniego šlaitu prieinam prie 30-35 laipsnių statumo ir 60m ilgio ledo šlaito. Šią maršruto dalį reikia įveikti, naudojant Ledo kablius saugai. Toliau išeinam į keterą, kuri veda į viršūnę. Dešinėje pagal judėjimo kryptį pusėje – pavojingi ledo karnyzai. Kontrolinis turas – šiek tiek toliau nuo pačios viršūnės, ant uolų.

Nusileidimas nuo viršūnės Pietiniu šlaitu, link Rygos perėjos. Toliau reikia leistis pakilimo taku. Nusileidimas nuo viršūnės iki nakvynių vietos apie 1,5val.

4. Viršūnės pavadinimas – Brolių Bajorų v.

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris

Aukštis – 5596m

Viršūnės pavadinimo kilmės istorinės aplinkybės, žinios apie pavadinimą – Viršūnė pavadinta Lietuvos alpinistams Eugenijui ir Romui Bajorams atminti. E. Bajoras žuvo 1982m. liepos **17d** **?**, kopdamas į Korženevskajos viršūnę. R. Bajoras mirė 1980m. vasario 17d.

Pirmojo įkopimo data – 1984 08 12d. 17val.

Įkopimo maršrutas – Šiaurinė ketera, 4B sunkumo kategorija

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – 1340m (IV ir V sunkumo kategorijos dalys – 250m)

vidutinis įkopimo statusas (IV ir V s.k. dalys) – 70 laipsnių

Įkalta kablių: uolų - 17

ledo – 14

Įkopimo dienų skaičius – 3

Įkopimo valandų skaičius - 9

Nakvynių skaičius – 2 (viena 5250m aukštyje, kita 5526m aukštyje)

Laikas: išėjimo iš bazinės stovyklos – 1984 08 11d.

įkopimo į viršūnę – 1984 08 12d.

sugrįžimo į bazinę stovyklą – 1984 08 13d.

Pirmojo įkopimo dalyviai:

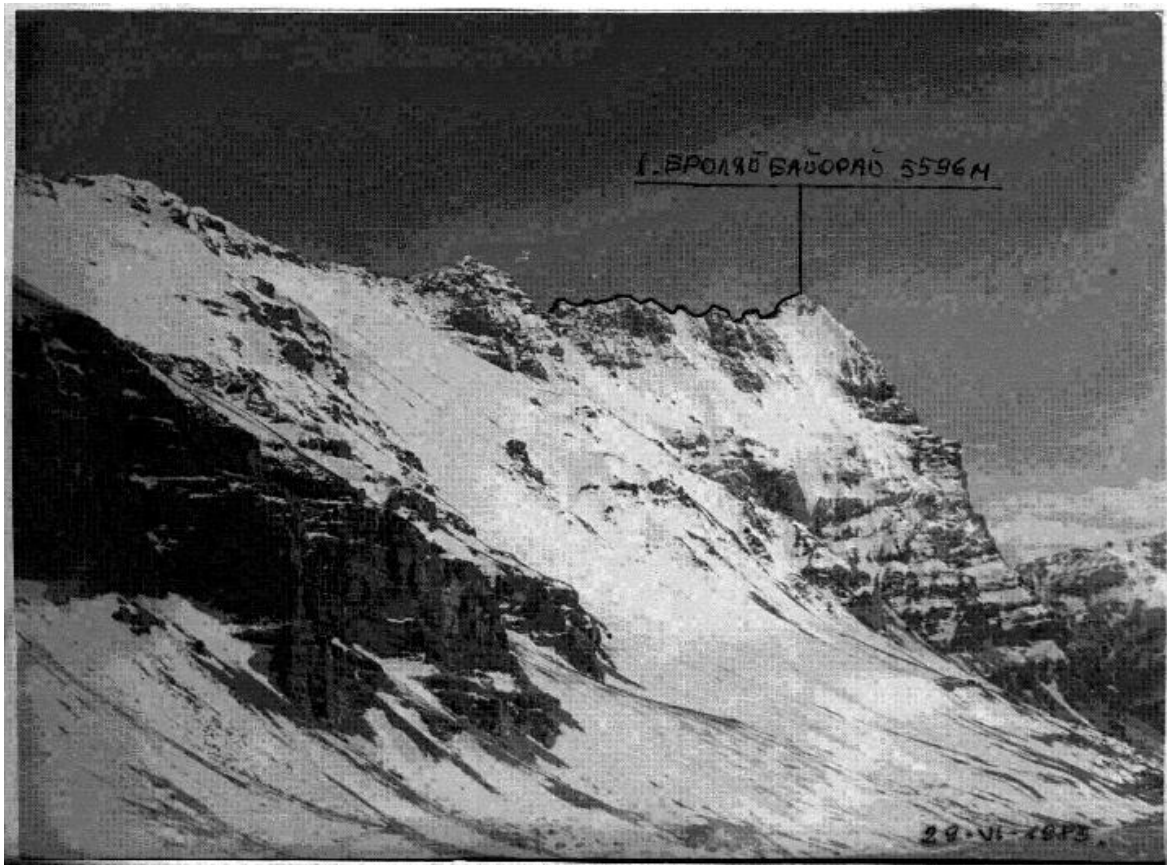
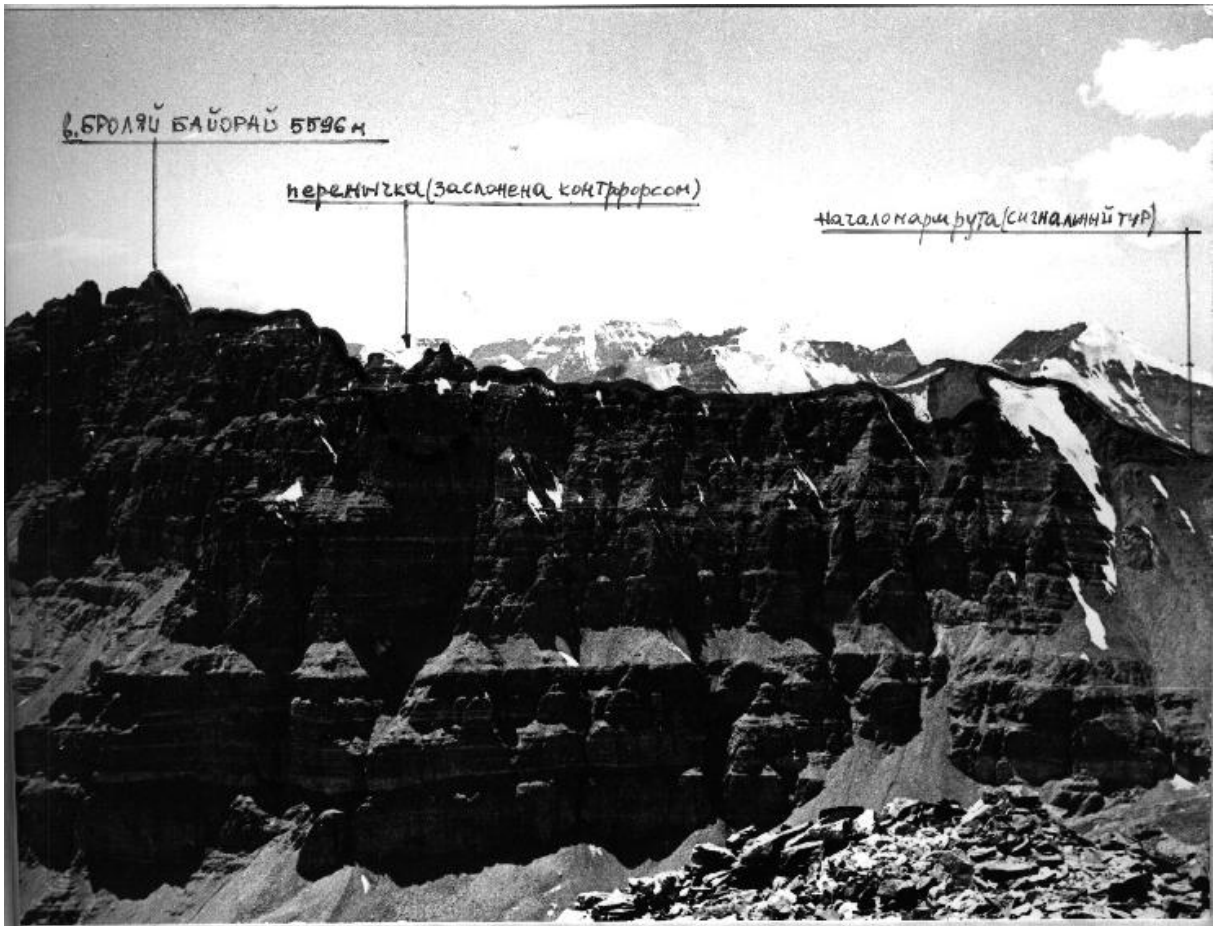
Jūratė Bajorienė	1955, vadovas
Stanislovas Navickas	1951, dalyvis
Algis Gudelis	1953, dalyvis
Rimvydas Simutis	1953, dalyvis
Bronius Varsackis	1958, dalyvis
Vidmantas Paulikas	1963, dalyvis

Įkopimo aprašymas

Nuo bazinės stovyklos, kuri yra Vnukuto ir Čondžirav upių santakoje, link viršūnės reikia eiti dešiniuoju Čondžirav upės krantu. Nuo bazinės stovyklos iki ledyno – 4-4,5val. Toliau eiti ledynu į kairę link keteros panašios į tvorą. Nuobirynais pakylame ant keteros, panašios į tvorą. Prieš išeinant į keterą – signalinis turas. Nuo signalinio turo eiti ant uolų – 5300m. Praėjus 80-100m žemyn – patogi aikštelė nakvynei. Toliau, praėjus 150m sudūlėjusiomis uolomis, prieiti prie 35 laipsnių statumo 130m ilgio šlaito. Šlaitą reikia įveikti, naudojant saugai ledo kablius. Toliau – uolų sienelė – 6m (IV+ s.k. 75laipsnių stat.) Praėjus 40m ketera – nusileidus žemyn diulferiu (80m 80laipsnių) – prieinam prie 35 laipsnių statumo sniego-ledo šlaito, kurio ilgis 80m. Toliau – nusileidimas šlaitu (saugai naudoti kablius) iki Pagrindinio balno. Apačioje gali būti ledo! Nuo signalinio turi iki Pagrindinio balno – 4val. Nuo balno, praėjus 40m, prieinam prie 40m sienelės (IV s.k., 60 laipsnių), kurią praeiname dešiniąja puse. Toliau eiti sudūlėjusiomis uolomis ketera į viršų. Praėjus 100m prieinam prie antrosios 40m sienelės (III s.k., 30 laipsnių), kurią praeiname tiesiai į viršų (byra akmenys!). Praėjus 100m ketera, prieinam sudėtingiausią vietą – Juodąją sieną – 40m aukščio (V s.k., 80 laipsnių) su dviem plyšiais. Sieną reikia praeiti dešiniuoju plyšiu (saugai naudoti kablius). Rekomenduojama pirmajam eiti be kuprinės. Praėjus 40m ketera – nusileidimas diulferiu (10m, 85 laipsniai). Toliau apeinam uolų pirštą iš dešinės ir dešiniąja viršūnės keteros puse išeinam į viršūnę 5596m. Nuo signalinio turo iki viršūnės 9 valandos kelio.

Nusileidimas – pakilimo keliu (4B s.k.) ir toliau kuluaru žemyn Pietryčių kryptimi.

Nusileidimas nuo viršūnės iki bazinės stovyklos – 6valandos kelio.

5. Viršūnės pavadinimas – Šiaulių v.

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vnukuto kalnagūbris

Aukštis – 5616m

Viršūnės pavadinimo kilmės istorinės aplinkybės, žinios apie pavadinimą – Viršūnė pavadinta Šiaulių miesto vardu (artėjančio 750 metų jubiliejaus proga. Šiaulių miesto įkūrimo data 1236 m.)

Pirmojo įkopimo data – 1984 08 15d.

Įkopimo maršrutas: Pietinės keteros traversas, 3A s.k.

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – 600m

aukščių skirtumas – 300m

vidutinis įkopimo statusas – 50 laipsnių

Įkalta kablių: uolų – 10

Įkopimo dienų skaičius – 1

Įkopimo valandų skaičius – 11

Laikas: išėjimo iš bazinės stovyklos – 1984 08 14d.

įkopimo į viršūnę – 1984 08 15 d.

sugrįžimo į bazinę stovyklą – 1984 08 15d.

Pirmojo įkopimo dalyviai:

Audrius Bloškys 1959, vadovas

Rimvydas Simutis 1953, dalyvis

Jonas Pleskus 1955, dalyvis

Rūta kripaitytė dalyvis

Įkopimo aprašymas

Iš nakvynių vietos (“Edelveisų pievelės”) reikia eiti link ledyno nuobirynais. Galima eiti šalia upelio. Nuo pievelės iki ledyno – 1.5val. kelio. Ledynu reikia išeiti ant Lietuvos alpinistų perėjos. Nuo pradžios ledyno iki perėjos – 1,5val. Eiti ledynu reikia atsargiai, nes yra ledo plyšių. Nuo perėjos kilti į viršų sudūlėjusiomis uolomis. Ketera – aštri, stipriai išraižyt a. Uolų lentynėlėmis ir nedidelėmis uolų sienelėmis išeiti prie nedidelio trapecijos formos uolų iškyšulio. Jį praeiti tiesiai. Po to eiti 120m sudūlėjusiom uolų lentynėlėm ir sienelėm. Prieš išeinant į balną tarp trapecijos formos uolų iškyšulio ir Pietinės viršūnės reikia įveikti 3m sienelę. Toliau sudūlėjusiom uolom kilti į viršų iki 10m aukščio vidinio kampo. Įveikiant vidinį kampą reikia naudoti saugai kablius. Prieš išeinant ant Pietinės viršūnės reikia pralipti 3m sienelę. Ant Pietinės viršūnės yra kontrolinis turas. Nuo perėjos iki pietinės viršūnės – 3val. kelio. Sudėtingiausia maršruto dalis – tai nusileidimas ir pakilimas nuo keteros, kuri yra tarp Pietinės ir Šiaurinės viršūnių. Uolos čia – sudūlėjusios. Pavojingas ir nusileidimas kuluarais – saugai reikia naudoti kablius. Nuo Pietinės viršūnės reikia leistis apie 50m vertikaliai žemyn. Toliau apie 160m traversuojam ir įveikiam kuluarus. Apeinam juodą uolų pirštą ir per 20metrų vidinį kampą išlipam ant keteros. Keteros sudūlėjusiom uolom reikia kilti į viršų, įveikti 20m sienelę ir išeiti ant pagrindinės viršūnės Šiauliai.

Nusileidimas ir pakilimas nuo Pietinės viršūnės – apie 2valandos. Nuo Pagrindinės viršūnės reikia leistis į rytus ledynu. Einant ledynu reikia laikytis dešinės pusės. Išeiti prie rytinės keteros ir leistis kuluaru žemyn link ledyno. Nusileidimas nuo viršūnės iki Edelveisų pievelės - 3val. kelio.

6. Viršūnės pavadinimas – Pietinė Šiaulių v.

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris
Aukštis – 5580m

Pirmojo įkopimo data – 1984 08 17d.

Įkopimo maršrutas – Pietinė ketera, 2B sunkumo kategorija

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – 1200m

aukščių skirtumas – 300m

vidutinis statumas – 45 laipsniai

Įkalta kablių: uolų – 1

Įkopimo dienų skaičius – 1

Įkopimo valandų skaičius – 9

Pirmojo įkopimo dalyviai:

Stanislovas Navickas 1951, vadovas

Gediminas Rauba

Įkopimo aprašymas

Iš nakvynių vietos („Edelveisų pievelės“) reikia eiti link ledyno nuobirynais. Galima eiti šalia upelio. Nuo nakvynių vietos iki ledyno – 1,5 val. kelio. Ledynu reikia išeiti ant Lietuvos alpinistų perėjos. Nuo pradžios ledyno iki perėjos – 1,5 val. kelio. Nuo perėjos eiti ketera į dešinę, į viršų 400m sudūlėjusiomis uolomis iki nedidelio kontrforso. Išlipti ant kontrforso 8m aukščio vidiniu kampu. Toliau per sudūlėjusias uolas prieti pirmą didelį uolų pirštą, kurį reikia apeiti iš dešinės (pro baltą uolų juostą). Toliau per 20m uolų sienelę išlipti ant keteros. Ketera labai išraižyta. Po 50 metrų prieti mažą uolų pirštą, kurį reikia apeiti lentynėle iš kairės. Toliau eiti ketera iki 15m uolų piršto sienelės. Sienelę reikia įveikti per plyšį, saugai naudojant uolų kablį arba uolų kaištį. Nuo uolų piršto reikia nusileisti. Toliau eiti kairiąją keteros pusę, uolų lentynėlėmis išeiti ant keteros peties (150m). Nereikia eiti į dešinę ant sniego, nes ten pavojingi sniego karnyzai! Toliau per plačios keteros nuobirynus išeiti prie balto uolų piršto, kuris yra prieš viršūnę. Uolų pirštą reikia apeiti iš dešinės pusės per uolų lentynelę link kuluaro, kuris yra tarp viršūnės ir balto uolų piršto. Atsargiai – ant lentynelės labai smulkūs nuobirynai! Saugotis galima tik per keterą. Toliau judėti kairiąja kuluaro puse link „balnelio“ tarp uolų piršto ir viršūnės (50m). Nuo „balnelio“ eiti į dešinę ir išlipti ant Pietinės Šiaulių viršūnės (60m). Pakilimas nuo perėjos iki viršūnės užtrunka 3-4 valandas. Nusileisti nuo viršūnės – pakilimo taku.

7. Viršūnės pavadinimas – Audra

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris

Aukštis – 5449m

Pirmojo įkopimo data – 1984 08

Įkopimo maršrutas – Pietine ketera, 1B sunkumo kategorija

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – 800m

aukščių skirtumas – 600m

vidutinis įkopimo statusas – 45 laipsniai

Įkopimo dienų skaičius – 1

Įkopimo valandų skaičius – 3,5

Pirmojo įkopimo dalyviai:

Bronius Varsackis 1958, vadovas

Judita Burokaitė 1960, dalyvis

Audrius Bloškys 1959, dalyvis

Zigmas Staponas 1958, dalyvis

Įkopimo aprašymas

Iš bazinės stovyklos prie Vnukuto ir Čondžirav upių santakos link viršūnės reikia eiti pradžioje kairiuoju, o po to dešiniuoju Vnukuto upės krantu. Po 2 val. ėjimo praeiname košą kairiajame upės krante. Po 1 val. kelio prieinam gražią pievelę, kuri yra ledyno papėdėje. Nuo pievelės eiti į kairę, kur didelio kuluaro nuobirynais prasideda maršrutas. Kuluaru reikia kilti į viršų iki šviesiai rausvų uolų. Jos sudūlėję, lengvai įveikiamos. Išėjus ant keteros judėti toliau iki 7m uolų sienelės. Sienelę įveikti vidiniu kampu ir toliau judėti ketera iki viršūnės (40m). Maršrutas įveikiamas per 3.5 valandas. Nusileisti nuo viršūnės – pakilimo taku.

8. Viršūnės pavadinimas – Vytauto ir Mildos viršūnių traversas

Vieta – Pietvakarių Pamyras, Šachdaros/Vachansko kalnagūbris

Aukštis – 5586m (Vytauto v.), 5378m (Mildos v.)

Pirmojo įkopimo data – 1984 08 18d.

Įkopimo maršrutas – Šiaurės -Rytų šlaitu(rebro), traversas, 3B sunkumo kategorija

Įkopimo charakteristika:

maršruto ilgis – apie 4000m

aukščių skirtumas – 780m

vidutinis įkopimo statusas – 35 laipsniai

Įkalta kablių : ledo – 25

Įkopimo dienų skaičius – viena

Įkopimo valandų skaičius – 5

Pirmojo įkopimo dalyviai:

Algis Gudelis 1953

Jonas Pleskus 1956

Įkopimo aprašymas:

Iš nakvynių vietos Edelveisų pievelėje (4400m) eiti iki ledyno pradžios – 1-1,5val. Priėjus ledyną reikia užsidėti „kates“, nes šlaito statusas – 20-25 laipsniai. Ledynu eiti iki šiaurės – rytų šlaito(rebro), kuris veda į viršūnę – apie 40min. Šiaurės- rytų sniego šlaitas – platus, jo kairėje pusėje – stačios uolos, o dešinėje – ledo sienos. Pradžioje 500-600m ledo šlaito statusas ne didesnis kaip 30 laipsnių. Juo judėti galima abiems ryšio dalyviams kartu, saugai naudojant ledo kablius. Toliau, praėjus ledo plyši (bergšrunda), šlaito statusas padidėja iki 45-50 laipsnių. Šią maršruto dalį reikia praeiti po vieną, saugai naudojant ledo kablius.

Praėjus šią maršruto dalį, šlaito statusas sumažėja iki 20 laipsnių (300-350m). Reikia išeiti šiek tiek aukščiau perėjus tarp Vytauto(5586m) ir Akademiko Baršausko (5649m) viršūnių. Šioje vietoje reikia pasukti į kairę. Toliau eiti per plato iki viršūnės apie 800m. Ant viršūnės turo nėra, nes viršūnė – tai didžiulis sniego laukas.

Nuo Vytauto(5586m) viršūnės iki Mildos viršūnės(5378m) reikia eiti per sniegą ir ledą apie 2500m. Tarp viršūnių yra „balnas“ su ledo plyšiais.
Nusileidimas – pakilimo taku. Nusileisti galima per 2 valandas. Grupė, turinti gerą aklimatizaciją, gali pakilti iki viršūnės per 5 valandas.

Šachdaros/Vachansko (Pietvakarių Pamyras) kalnagūbrio žemėlapis

